פסח שנשחטו לשמו ושלא לשמו. אומר ר"י דמיבעיא ליה אפי' לר"מ דסבר בעלמא תפוס לשון ראשון דילמא הכא פסול דלשמו דאינו טהא בכל הזבחים לא תקיב למיחל והוי עקירה לא דילמא אפ"ה אמר תפוס לשון ראשון אליבא דר' יוסי הוה מלי למיבעי אפילו בשלא לשמו ושלא לשמו אלא דהכי נקט לשמו ושלא לשמו משום דבעיא אפילו דר"מ: **בשאר** שהגיע זמן הפסח כדפי' בקונטרס ולכך בעי עקירה לפי שעומד לפסח כשיבא ובכולה שמעתא תקיב ליה דקאי לשמו אבל לאחר הפסח משמע לקמן (ד' סד.) דספיקא מי דקאמרינן ס"מ פסח בשאר ימות השנה בעי עקירה:

הבא מי אתי שלא לשמו ומפיק מידי לשמו. וא"ת והא לשמו ושלא לשמו כשר לר"מ ולא אמרינן אתי שלא לשמו ומפיק מידי לשמו ושלא גרידא פסול אע"ג דסתמא לשמו קאי ואע"ל דהכא הויה סתמא דהכשר לשמו טהא כל הזבחים הילכך כי אמר לשמו אינים למיקל מפי ולא אתי שלא לשמו ומפיק ליה אבל אלו פסול דלשמו אינו טהא כל הזבחים ולהכי לא מקשה ליה אלא מלאוכליו ושלא לאוכליו דלא שייך אלא בפסח גרידא:

סתמו להני אוכלין קאי הני מימסכי פי'. הקשה ריב"ם מה לנו אי לא קאי להני אוכלין מ"מ סתמא לאוכלין קאי אי לא להני אי לא לאחריני דסתמא לא לאוכלין אי לזקנים קאי ואפ"ה שלא לאוכלין מפיק מלאוכליו ושלא לאוכלין נמי אמאי לא עקר לאוכלין דקאמר בריש ואומר ר"י דכשסותם לאוכלין ושלא לאוכלין אינו כשר אלא על ידי אומס אוכלין שנשחט ומיסב עליהן וסתמיה אלו נאלו אוכלין (ה) והני כאילו לא קאי לאוכלין: ויש

אלא לאו בעבודה אחת, ומדסיפא בעבודה אחת רישא נמי בעבודה אחת, מידי אירא הא כדאיתא והא כדאיתא: סיפא בעבודה אחת, ורישא אי בעבודה אחת אי בשתי עבודות, איבעיא להו פסח ששחטו בשאר ימות השנה לשמו ושלא לשמו מהו: מי אתי שלא לשמו ומפיק ליה מידי לשמו ומכשיר ליה אי לא, אי אתא רב דימי אמר: אמריתא לשמעתא קמיה דר' ירמיה בר אבא ולשמו מכשירו בזמנו, ושלא לשמו מכשירו בזמנו, מה לשמו המכשירו בזמנו אי, מציאו מידי שלא לשמו אי שלא לשמו המכשירו בזמנו אין מציאו מידי לשמו ופסיל ואמר לי לא, אם אמרת בשלא לשמו שכן אינו נוהג בכל הזבחים, תאמר בלשמו שכן אינו נוהג בכל הזבחים אלא בפסח בלבד; מאי הוי עלה: אמר רבא פסח ששחטו בשאר ימות השנה לשמו ושלא לשמו: כשר והא סתמו לשמו קאי ואפילו הכי כי שחיט ליה שלא לשמו כשר אלמא אתי שלא לשמו ומפיק ליה מידי לשמו, כי שחיט נמי לשמו ושלא לשמו אתי שלא לשמו ומפיק ליה מידי לשמו א"ל רב אדא בר אהבה לרבא הילמא שאני היכא דאמר מהיכא דלא אמר דהא לאוכליו ושלא לאוכליו = כשר, וכל היכא דשחיט ליה שלא לאוכליו לחודיה פסול ואמאי הא סתמא לאוכליו קאי אלא שאני היכא דאמר מהיכא דלא אמר הכי נמי שאני היכא דאמר מהיכא דלא אמר אלא *מידי אירא-בשלמא התם כמה דלא עקר ליה בשחיטה סתמיה ודאי לשמו קאי אלא הכא סתמיה לאוכליו קאי דילמא מימשכי הני ואתי אחריני ומימני עלויה (אחריני) דתנן נמנין ומשכין את ידיהם ממנו עד ששחטו איבעיא להו פסח בשאר ימות השנה בשינוי בעלים מהו: שינוי בעלים כשינוי קודש דמי ומכשיר ליה או לא, אמר רב פפא: אמריתא לשמעתא קמיה דרבא: הואיל ושינוי קודש פוסלו בזמנו ושינוי בעלים פוסלו בזמנו, מה שינוי קודש שפוסלו בזמנו מכשיר *לאחר זמנו אף שינוי בעלים שפוסלו בזמנו מכשיר (לאחר) זמנו ואמר לי לא, *אם אמרת בשינוי קודש שכן פוסלו בגופו ישנו בארבע עבודות ישנו

מלא לאו בעבודה אחת לא אמר לשון אחר אלא בעבודה אחת. ומדסיפא בעבודה אחת רישא נמי בעבודה אחת. מידי אירא הא כדאיתא. ורישא אי בעבודה אחת אי בשתי עבודות איבעיא להו פסח ששחטו בשאר ימות השנה לשמו ושלא לשמו מהו. מי אתי שלא לשמו ומפיק ליה מידי לשמו ומכשיר ליה אי לא. אי אתא רב דימי אמר אמריתא לשמעתא קמיה דר' ירמיה בר אבא ולשמו מכשירו בזמנו, ושלא לשמו מכשירו בזמנו, מה לשמו המכשירו בזמנו אי מציאו מידי שלא לשמו אי שלא לשמו המכשירו בזמנו אין מציאו מידי לשמו ופסיל ואמר לי לא, אם אמרת בשלא לשמו שכן אינו נוהג בכל הזבחים, תאמר בלשמו שכן אינו נוהג בכל הזבחים אלא בפסח בלבד; מאי הוי עלה: אמר רבא פסח ששחטו בשאר ימות השנה לשמו ושלא לשמו: כשר והא סתמו לשמו קאי ואפילו הכי כי שחיט ליה שלא לשמו כשר אלמא אתי שלא לשמו ומפיק ליה מידי לשמו, כי שחיט נמי לשמו ושלא לשמו אתי שלא לשמו ומפיק ליה מידי לשמו א"ל רב אדא בר אהבה לרבא הילמא שאני היכא דאמר מהיכא דלא אמר דהא לאוכליו ושלא לאוכליו = כשר, וכל היכא דשחיט ליה שלא לאוכליו לחודיה פסול ואמאי הא סתמא לאוכליו קאי אלא שאני היכא דאמר מהיכא דלא אמר הכי נמי שאני היכא דאמר מהיכא דלא אמר אלא *מידי אירא-בשלמא התם כמה דלא עקר ליה בשחיטה סתמיה ודאי לשמו קאי אלא הכא סתמיה לאוכליו קאי דילמא מימשכי הני ואתי אחריני ומימני עלויה (אחריני) דתנן נמנין ומשכין את ידיהם ממנו עד ששחטו איבעיא להו פסח בשאר ימות השנה בשינוי בעלים מהו: שינוי בעלים כשינוי קודש דמי ומכשיר ליה או לא, אמר רב פפא: אמריתא לשמעתא קמיה דרבא: הואיל ושינוי קודש פוסלו בזמנו ושינוי בעלים פוסלו בזמנו, מה שינוי קודש שפוסלו בזמנו מכשיר *לאחר זמנו אף שינוי בעלים שפוסלו בזמנו מכשיר (לאחר) זמנו ואמר לי לא, *אם אמרת בשינוי קודש שכן פוסלו בגופו ישנו בארבע עבודות ישנו**

מלא נמי בעבודה אחת קאמר בעבודה אחת כגון בשחיטה מכשר ליה דמשום מקלת אוכלין לא פסלי וכשתי עבודות כגון שחט לאוכליו חלק שלא לאוכליו אף על גב דכולה זריקה = שלא לאוכליו כשר, משום דאין מתקבצת אוכלים בזריקה: **ומדסיפא אף בעבודה אחת קאמר רישא נמי אף בעבודה אחת קאמר.** דלשמו ושלא לשמו = פסול - דאף בגמר דבריו אדם נתפס: ורבי יוסי היא ולא ר' מאיר: **סיפא בעבודה אחת.** רישא אימא לך: אי אף בעבודה אחת ורבי יוסי היא אי בשתי עבודות קאמר ולא בעבודה אחת ור"מ, דאי בעבודה אחת כשר בלשמו ושלא לשמו דמפום נמון ראשון: **פסח בשאר ימות השנה.** כגון שהפריש קודש לכן ימים רבים וקיימא לן דכשר לשלמים בפירקין דלקמן (ד' מ:) ואם שחטו לפסח פסול דלאו זמניה ולא לשם שלמים שחטו כשר, והיכא דשחטו לשמו ושלא לשמו: **אמריתא לשמעתא.** פסול דלאו זמניה: **אמר לי לא אם אמרת בשלא לשמו שכן אינו נוהג בכל הזבחים אלא בפסח בלבד מאי הוי עלה אמר רבא פסח ששחטו בשאר ימות השנה לשמו ושלא לשמו: כשר והא סתמו לשמו קאי ואפילו הכי כי שחיט ליה שלא לשמו כשר אלמא אתי שלא לשמו ומפיק ליה מידי לשמו, כי שחיט נמי לשמו ושלא לשמו אתי שלא לשמו ומפיק ליה מידי לשמו א"ל רב אדא בר אהבה לרבא הילמא שאני היכא דאמר מהיכא דלא אמר דהא לאוכליו ושלא לאוכליו = כשר, וכל היכא דשחיט ליה שלא לאוכליו לחודיה פסול ואמאי הא סתמא לאוכליו קאי אלא שאני היכא דאמר מהיכא דלא אמר הכי נמי שאני היכא דאמר מהיכא דלא אמר אלא מידי אירא-בשלמא התם כמה דלא עקר ליה בשחיטה סתמיה ודאי לשמו קאי אלא הכא סתמיה לאוכליו קאי דילמא מימשכי הני ואתי אחריני ומימני עלויה (אחריני) דתנן נמנין ומשכין את ידיהם ממנו עד ששחטו איבעיא להו פסח בשאר ימות השנה בשינוי בעלים מהו: שינוי בעלים כשינוי קודש דמי ומכשיר ליה או לא, אמר רב פפא: אמריתא לשמעתא קמיה דרבא: הואיל ושינוי קודש פוסלו בזמנו ושינוי בעלים פוסלו בזמנו, מה שינוי קודש שפוסלו בזמנו מכשיר *לאחר זמנו אף שינוי בעלים שפוסלו בזמנו מכשיר (לאחר) זמנו ואמר לי לא, *אם אמרת בשינוי קודש שכן פוסלו בגופו ישנו בארבע עבודות ישנו**

אמר לי לא אם אמרת בשלא לשמו שכן אינו נוהג בכל הזבחים אלא בפסח בלבד. לא אמר לשון אחר אלא בפסח בלבד. **מאי הוי עלה אמר רבא פסח ששחטו בשאר ימות השנה לשמו ושלא לשמו: כשר והא סתמו לשמו קאי ואפילו הכי כי שחיט ליה שלא לשמו כשר אלמא אתי שלא לשמו ומפיק ליה מידי לשמו, כי שחיט נמי לשמו ושלא לשמו אתי שלא לשמו ומפיק ליה מידי לשמו.** לא אמר לשון אחר אלא בפסח בלבד. **אמר לי לא אם אמרת בשלא לשמו שכן אינו נוהג בכל הזבחים אלא בפסח בלבד